

BCU Cluj / Central University Library Cluj

A' TSASZARI ÉS KIRALYI FELSÉG' KE-
GYELMÉVEL.

Indúlt Bétsből 27. Mártziusbann. 1798.

N é m e t O r s z á g.

Rafladtból, Mártzius' 16 dikánn: — „

„**A'** Frantzia Követség ilyen Feleletet ada teg-
nap a' Német Birodalomnak utóbb (9 dikbenn)
meg-határozottatott (a' Merkur' 353-dik oldalánn
olvastató) Conclusumára: — „

„A' Frantzia Respublika' telyes hatalmu Mi-
nisterei, örökké azzal az itélettel vóltanak, hogy
a' Birodalmi Deputátzió a' két Státusok között
való meg-határozott és meg-változhatatlan köz-
B b

határnak szükséges-vólta, felöll által jarattatván, önként és minden ki-fogások nélkül reá fogna egy olyan kivánságra állani, a' melynek tsak magános indulatból és interefséből lehet meg-általkodottsággal ellene disputálni. Meg elégedéssel látja is a' Frantzia Közetség a' Birodalmi Deputatziónak 9-diki Conclusumából azt, hogy az ő reménsége nem tsalatott-meg. Móst már tehát hatatosan lehet a' népek' boldogságára tzélozó munkát tovább folytatni, abba foglalatoskodván minden halasztás és meg-szűnés nélkül, hogy egy menél előbb lehető békekses Kötés által, a' mely szerezént lég előbb is a' fegyveres seregek a' Státusok' belső részeire visszfa vezéreltethetnek, a' háboru' insegeinek örökre elejek vétetődhesék. —

„Hogy pedig ez a' nagy munka siettetődhesék, szüseség lészzen mingyár előre azt a' módot regulázni, a' mely szerezént a' Rénus' bal partján vólt birtokos Státusok' kár-vallása visszfa-pótolatódhatik. A' Frantzia telyes hatalmu Ministerek ezen mód' básisának a' *Secularizátzió* találják. —

„A' Birodalmi Deputatzió könnyen meg győzheti magát a' felöll; hogy ez a' básis nem kevesebbé szüseség, mint az, a' mely szerezént a' közös határ meg határozatott. Kétség-kivül sükség felett való dolog volna azonban azt meg-jegyezni, hogy ebben a' szempillantatban nem hell itt azt, meg-határozni, hogy mitsoda vagy mennyi légyen az a' vesztés, a' melyért elég-tétel kívántatik, sem

pedig azokat a' dólgoz, a' melyek elég-tételül szol-
dálhatnak, meg-nevezni. Nem lehet 's-nem is kell
valami principiumnak applicáltatásával előbb fog-
lalatoskodni, hanem csak akkor, mikor az már
elegedendő képpen esmeretessé lészzen. — „Csak ek-
kór határozhatni-meg (hogy a' Birodalmi Depu-
tációnak tulajdon ki-fejezésével éljünk) az, a' mi
szükséges (*le necessaire*) a' Birodalmi Deputatziótól
az ő az utóbbi jelentéséhez tétetett toldalékban ta-
láltató Artikulusokra nézve, a' melyek között va-
losággal találatnak némely helybe-hagyattatható
fel.tételek.,,

BCU Cluj / Central University Library Cluj

A' Prussus Király a' maga Königsbenn közelébb
véghez-menendő meg-koronáztatása iránt, követ-
kező értelmű levelet-küldött *Schrötter* nevű Státus-
Ministeréhez: — „

„Kedves Státus-Ministerem Schrötter! Az én
Königsbergi Hodolásomnak ideje mennél inkább
közelédik: annál inkább nyughatatlankodtat én-
gem' olykor-olykor az a' gondolat, hogy néme-
lyek talám már is azonn jártatják elméjeket, hogy
azon Hodolási foglalatoságból való részesülési-
ket, 's-bizonyos mértékben még az ő hozzám va-
ló szeretjeket és tiszteletjeket is, a' köntös-, és
szekér-készület-, 's-egyéb nagy költség- béli pom-
pa-által mutathassák-ki. De én, meg-illetődött
szívvel meg-vallom azt, hogy az én Prussiai jó Jobbá-
gyaimnak hív gondolkodásaikról sokkal befzélőbb
bizonyoságaoka tapasztaltam már, mint-sem hogy
azokra a' jelentő jegyekre volna szükségem, a'

melyek valójában úgy is a' szokásfól való kén-
 lenítettésnek éppen annyira tulajdoníthatnak,
 a' mennyire a' Szív' hajlandóságának; melyhez-
 képeft nékem abból a' pompából csak az attól
 való tartás maradna rész gyanánt hátra, hogy
 némelyek azért a' magok Commodityáikra sőt
 talám szükségekre kívántató summájokat is ki-
 adták, azt gondolván, hogy azt szükséges-képpen
 a' hódolásra kell fordítaniok. Az én kívánságom
 tehát az, hogy Kegyelmed találjon módot a' kö-
 zönséges hajlandóságnak csak kéz alatt olyan útra
 való térítésére, hogy minden luxusnak el-távoztá-
 tásával tsupán az illendőség és tisztaság vétetőd-
 jék tekintetbe, a' mely azt a' kedves meg-gyö-
 ződéft téríttse reám, hogy annak a' ceremoniai órá-
 nak emlékezete, a' mely engemet az én népemm-
 a' melyet én fzerentséssé tenni reméllek, belső-
 képpen egyesíteni fog, senkiben semmi ennek al-
 kalmatósággal okoztatott incommoditásnak érzését
 fel nem gerjesztheti. 'Én magam is semmi Királyi
 pompát nem, hanem egy hív Ország-attyát szívet
 vilzek Jobbágyaim' elibe: 's-az ő fzereteljek és
 hozzám való hív hajlandóságok is annyival bel-
 sőbb érzékenységre fog éngem' gerjeszteni, a'
 mennyivel kevesebb pompával fogják ők azt ki-
 nyilatkoztatni. Kegyelmed el-kötelez engemet, ha
 ezen kívánságomat minden nagy tekintet-tsinálás
 nélkül maga közönségesé teheti, maradván én
 egyéb arant, &c. — Költ Berlinben, Fébr. 28-di-
 kánn, 1798. — „

„ *Friedrich Wilhelm.*

H e l v é t z i a.

Bernából, Mártzius' 10-dikénn:—,,

„Még az utóbbi Vasárnapon mingyár a' Lengnau mellett folyt tsatázás után elevenülni kezdett a' falusi lakosokban a' békételenség: mindenek árulást kiáltottak. A' falusi lakosok sok tiszteket le tettek; és másokat neveztek helyekbe; sőt két Obersterek, Stetler és Rybner, a' várkapu előtt az alattok való katonák által lövettet-meg. — Ez nap történt az is, hogy a' Bernai egész hadi Tanács el-botsáttatván, egy, részint Polgárokból részint falusiakból álló, rendeltetett helyébe. Már most reménség kezdett vala gerjedni, hogy jobban folynának a' dolgok; de már kül-be-lől igen meg bomlott volt a' rend; a' dolgok' folyása a' Bölvloniai toronynek épülését hozta emlekezetbé; a' Bernai seregek a' városba hátrálván visszra, mások az alatt olyan helyekre mentek az ágyukkal és munitzióval, a' hol nem volt szükség reájok. Azoknak a' Glarisiaknak, St., Galliaknak, 's-még más néhány vidékieknek, a' kik egykor a' Burgundiai Károly Hértzegenek félelmet okoztak volt, az ilyen zürzavarok nem tettsvén, hazájokba visszra tértek; az ellenség az alatt két felölről már tsak három ora távolságra volt a' város mellett, és 5-dikre virradó éjjel a' Bernaiak' nyugodalmát a' maga hasznára fordítván, a' nyugovókra reá ütött; maga Gen. Schauenburg a' Rénusi tábor-féle kato-

naságnak egy 15 ezer fejből álló tsopörtjával rohant elő. Hétfünn reggeli 7 orakor a' láрма harangok meg-vonattak, az ágyuk meg-szollaltak; a' gyermekek és aszfzonyok sirtak, jajgattak; az egyik ide, a' másik oda futott; a' fegyveres házból az alatt a' városiaknak fegyver és 40 töl-tések osztattak-ki; egy Polgár, Bataliont formált, az aszfzonyok és gyermekek Isten-veleteket kiáltottak a' város kapujánn Freyburg felé ki-maschérozók után; az ütközet Neueneknél már reggel 3 orakor el-kezdődött volt, és a' levén hír, hogy a' veszedelem ott nagyobb, a' városiak mind arra felé siettek; de alig közelitettek a' helyhez, a' Kapitannyok oda hagyta őket, és a' többek is nagy-részint el-széledtek; kevesek voltak olyanok, a' kik kezet tsapván egymással közelébb mentek az ellenseghez; az alatt a' sebesekek rakott szekerek szüntelen jöttek a' tsatázó mezőről hátra felé; mind folyt a' tsatázás és az emberek hullottak, hanem a' Frantziák egy kevésbé hátrább vonták magokat, talám azért, a' mit a' nép nem tudott, hogy itt tsak az ő kisebb erejek volt; az ő nagyobb erejek pedig ez alatt más felöll már bé is szállott volt a' városba, a' melynek hire ide a' Neueneki tsatázó mezőre dél-után érkezn-meg, ugy kezdetek innét a' Haza-oltalmazók meg-boszfzankodva esmet a' város felé visszafizakarodni, &c.

Bernábol Mártzius 14-dikénn: — „

„Az ide bé-szállott Frantzia seregről nem le-

het azt nem mondanunk, hogy a' vélünk való rövid, de heves tsatábann, nagy emberiséget, 's-a' tsatázó Helvétusok és kivált Helvéták iránt, a' kik a' Frantzia lovaságnak villákkal és kapákkal állottak útjokba, kedvezéssel akartak viseltetni; a' néki mérgesült afzszonyoknak intettek, hogy ájjonak ki a' gölyobisok előll, 's-mikor látták vólna, hogy szót nem fogadnak, a' fejeik felett löttenek-el, így próbálván őket ijesztés által visszateríteni. „

„Itt Berna várofsában nekünk már négy szabadság fáink vagynak fel-állittatva. A' fegyvert minden ember le-rakta; a' férjfiak zöld kokárdát, az afzszonyok pedig zöld páutlikákat hordoznak. —

Egy 17 dik Mártziusi Bási levél írja, hogy a' Frantzia Követ Mengaud egy kis nyomtatott Ir'mányt adott legyen ki ilyen titulus alatt: Még egy Szó a' Helvétusokhoz — a' melyben azt akarja vélek meg-értetni, hogy a' Frantzia Katonák egyesesen tsak az ő javokra, és oly véggel mentek legyen hozzájuk, hogy az ő Oligharehiájok helyébe, tsupa Demochráziát vigyenek-bé.

Minekutánna a' Frantzia seregek ezen országban, a' hol akartak, nevezetesen Freyburgban, Bernában, és Solothurnban vagynak, az ólta a' Frantzia Követ Mengaud még a' Básieliekkel is keményebb hangon kezdett beszélleni, mint az előtt. P. o. a' folyó Mártziusnak 6-dikánn azon négy Bási Hazafiakra, a' kik azzal vádoltatnak, hogy az 1796-dik esztendőbenn a' Hünningeni sántzok mellett való tsatázás' alkalmatofságával a' Német

seregeket a' magok neutrális vidékjekenn a' Fran-
tziákra keresztül botsátották légyen, ujjanton bün-
betést kérvén, a' Bási Országló-székhez ez iránt
bé-adott jelentésébenn ilyen szókkal fejezi-ki ma-
gat: — „

„A' Törvény-pallásának nem tsak magokat
az általam meg-neveztetett vétkeket, hanem az
ő minden vétkes társaikat is érni kell; ilyenek
pedig sokan vagynak, és titkolodás nélkül jelen-
tem, hogy én mind azokat ilyeneknek fogom
nézni, a' kik őket védelmezni mérészelik. — „

„A' Bási Országló-szék ezen jelentésre a'
Mengaud által meg-neveztetett személyeket azonnal
árestáltatta ugyan,hanem Mengaudnak ő is a' követ-
kező meg-jegyzéssel mérészelte a' dólgot meg-jelen-
teni: — „Ő is tsak ugyan reméli, hogy a' Kövét Ur,
nem fogja az Itelő-Birákat, Bizonyságokat, és Ad-
vokátusokat is, mind a' Vétkesek' részefseiknek tar-
tani. — Már ő erre a' meg-jegyzésre (igy felett-
esmet *Mengaud*) akkor fogja a' maga vélekedését
majd meg-tenni, mikor a' procefsus' ki-menetelét
látni fogja.

A n g l i a.

Itt fontos Beszédek folytak Fébr. 14-dikénn
a' Parlamentom' Alsó Házábann. — Nem régen
t. i. egy Követség jött volt a' Királytól a' Parla-
mentomhoz, az iránt, hogy a' Király 2000 Font
Sterlingeeket akar Admirál Duncánnak minden esz-
tendőre oly módon rendelni, hogy azt azok az ő

nevén lévő kit örökösseire le-fzáljanak. Ennek alkalmatosságával projectálta Pitt, hogy jó lenne, ha a' Parlamentom Lord St. Vincentnek is rendelkezésre való matériát, minden esztendőkre 2000 Font Sterlingeget. — Ez a' projectom adta a' vetélkedésre való matériát.

Jekyl így beszélt: — „Ő valamilyen részre való haladásnak, éppen olyan illetlennek tartja azt, hogy Lord St. Vincentnek most rendelkezésre jutalmat. Őszíve hasonlítottatva, a' St. Vincent' győzedelme fényesebb mint a' Duncáné; mint-hogy ez két annyi hadi erővel győzte-meg az ellenséget, mint amaz; Duncán azonban egyszeribe Ország' Nemes-sévé (*Pairré*) tétetvén, az első pár tsizmát, a' melyet mint *Pair* ugó húzott fel, még el sem viselte, 's-már esztendőként való jutalmat nyert. Ellenben egy egész esztendő folyt-el, a' mely alatt St. Vincenről még emlékezett se tétetett, hogy a' titulusához illő élelemre rívtató jövedelem rendelkezett volna számára; 's-a' mostani alkalmatossággal is csak mint valami történet-képpen tétetik felölle emlékezet, tettsvén a' Ministernek most emlékezni-meg rolla, holottó 12 hónapoknak lefolytok alatt kétség kívül tudósíthatott a' St. Vincent szegény környülásairól. Továbbá Lord Duncán halála utánra is két rend béli ilyen nevü örökösseinek, Lord St. Vincent pedig csak halála orájáig magának nyerte azon meg-jutalmaztatást. — De ennek felette, mitsoda idő-béli környülállások között rendeltetnek ezek a' sum-mák? akkór mikor a' szükség olyan nagy gráditsra

lépett, hogy az Országglófszék kéntelennek lenni szenteli magát az utzáknak minden szegleteikre Kóldus-pixiseket ki-aggatatni, és a' Guinèket 's-fél pénzeket mind azoktól özfze gyűjteni, a' kiknek a' hadi költségre adózni hajlandóságok vagyon. En, meg vagyok gyözödve a' felöll, hogy Lord St. Vincent, ha tudná a' dólgot, a' maga méltosága alatt valónak tartaná a' népnak mostani terhez környölállásait ily módon a' maga hasznára fordini.

Pitt így felelt: — „En nem tudom erre a' beszédre miként feleljek. Annyi bizonyos, hogy Jekyl Ur semmi jutalmat és sportulát nem várhat a' nemes Gróftól (St. Vincenttől), kinek az ő igen mezfze-való-léte egészfzen lehetlenné téfzi azt, hogy egy ilyen rosz Advokátust állitson a' maga partfogására elő. Lord Duncánuak meg jutalmaztatására az ő gyözedelme utánn őt hónapokkal tétettek-meg a' készületek; a' melyek Lord St. Vincentre nézve is meg lettek vólna, ha az ő tehetsége béli környölállásai előttem esmeretesek lettek volna: de en azokat ez előtt 24 órákkal tudtam-meg. A' fő vezéreknek meg-jutalmaztatása nállunk a' szokás szerént nem annyira pénzben, mint a' mellyel az érdem ugy is nem jutalmaztat-hatik-meg, hanem inkább a' Felségtől hozzájuk mutattató tiszteletben áll, és valami esztendőnként való jövedelem tsak akkor szokott hozzá adatni, mikor a' meg-jutalmaztatottat az ő születése és tehetetlen állapotja, egy Pairbez illő mel-

tosággal élni külömben nem engedné. A' mi az ő győzedelmeiknek gyűlölséges öfzfehasonlittatását illeti, a' kéretlen ditsérőnek nem fogja tudom meg-köszönni Lord St. Vincent, hogy őtet a' Lord Duncán' kisebbiltésével magasztalja; ők mind ketten felette vagynak az ilyen alacsony gondolkodásnak; a' győzedelme mind ket-
tőjöknek egy forma fényes, és a' Hazá' megtar-
tására való volt, azon kívül, hogy a' Duncán
győzedelme nagyobbban fenyegetődöz veszedelem-
től szabadította meg a' hazát. A' Státus-szükségei
igaz hogy nagyok, de éppen ily nagy a' Haza-
fak' készsége is annak önként való segedelem ál-
tal való könnyítésére, és ők bizonyoson kettöz-
ve és hármazva is készek volnának arra, hogy
ezen két Admirálisainkat a' magok rangjaikra se-
gélhessék, ha szintén az Oppozitzióra tartozó Urak
közzül ő érettek egyik sem hordoz is kolduló pixist
széljel, 's-nem is tetzen belé egy penzt is. Hogy
Lord St. Vincentnek az esztendei jövedelem halá-
lá utánra is ki nem terjesztetett, az az oka,
hogy nintsenek semmi maradékai, és az ő halá-
lával a' titulussa is el-enyézik.

O l o s z O r s z á g.

Mint a' Frantzia Törvény-hozók nem régen
tselekedtek, úgy a' Cis-Alpínus Törvény-hozó Gyü-
lés is azt végezte közélébről, hogy egy Cis-Al-
pínus születésű ember is, vagy pedig annak fia,
mint Követ vagy Minister egy külső Hatalmatság-

tol is a' Cis-Alpínus országló-székhez bé ne fogadtalsék.

A' Déli Frantzia országból ujjanton Olosz országba rendeltetett 30 ezer fejből álló Frantzia tábornak elő-tsoportja, már Fébr. 23-dikán Genuába meg-érkezett volt. Az ólta a' tábor' dereka is meg-érkezhetett. — A' mely Frantzia tsoportok is Olosz országból az Anglus tábor felé útnak indittattak, és már Chamberi mellett jártanak, rendelést vettek, hogy Olosz országba menyenek visszra. — Cis-Alpínus katonát nem fordítottak a' Frantzia Vezérek egyet is Roma ellen, a' melyből azt a' következéft formálják némelyek, hogy a' Romai Respublikát telyességgel nem akarja a' Frantzia Országló-szék a' Cis-Alpína Respublikával egyesíteni.

A' Trans-Tiberianus támadásról így fejezi ki magát egy Romai tudósító: — „Fébr. 25-dikén számos sokaság öszsze-tojúlván, és maga előtt egy Mária-Képet vitetvén, bé-ment azzal a' St. Péter templomába, az utánn a' Sixtus hídját és az egész utzát el-foglalta: a' mostani Romai Komendáns Generál *Vial* azonban, a' békételenkedők ellen fegyveres sereget rendelvén, őket bajonétoq által széljel kérgettete, &c. —

A' Frantzia Directorium mind ezeknek a' lármáknak le-tsendesítésekre a' gyengébb eszközöket vette elő. Több egyéb Hirdetések között, a' melyeket közelébről elő hoztunk, a' Frantzia Directorium' nevében ki-hirdettete a' Romai Frantzia tábor' Vezére *d'Allemagne* ezt is: — „Hogy a' Romai Nép, mostantól fogva a' Frantzia nép' barátja.

M a g y a r O r f z á g.

Sáros Vármegyéből Bartfeldről Mártzius' 7 di-
kén: — „

„ Ezen vidékekenn olyan nagy hó leve, hogy
ilyen méjjségü hóra itt 20 esztendök óta nem em-
lekeznek. Nevezetesen Magyar ország' határánál
olyan nagy, hogy az emberek egyik faluból a'
másba és az erdőkre se járhatnak, a' mely kör-
nyülállás a' falusiakat, a' kiknek az a' szokások,
hogy magoknak a' tüzi-fát télen által szokták házaik-
hoz hordani, igen hideg környülállások közzé
helyheztették. Még az a' baj is következik in-
nét, hogy a' kiknek kevés szénájok szalmájok va-
gyon, 's-költségek sem sok lévén a' mivel vásárol-
hatnának, alig tudnak segíteni az ilyen házi szük-
ségekenn. — Még a' vadak is rakásonként von-
nyák-bé az erdőkről a' falukra a' tsürekbe 's-egyéb
zugjékokba magókat a' nagy hó miatt, a' hol kön-
nyü módonn fogdosfathatnak. — Igen helyén esik
itt némely jó szivü Uraságoknak ily nyomoruság-
gal küfzködő szegény embereiáhez nem tsak jó in-
dulattal hanem valóságos segedelemmel járult és
járuló vigafztalások; kik között Gróf Aspermont
Ur, a' ki 3000 forintokat, Gróf *Descöffy Sámuel* Ur,
a' ki feles gabonát és kész pénzt is osztott-ki a'
szegénységnek, továbbá Báro Palocsay Ur, a' ki
hasonló segedelmekkel viselteteit inséggel küfzkö-
dő Jobbágyaihoz, méltó-képpen meg-neyeztetnek
és tiszteltetnek.

O D E
A d
H V N G A R O S I
E CASTRIS REDUCES.

Párdutzos Árpádnak lelkes Maradéka, Magyar Nép!
Harsány tárogatód', mellynek hangjára felindúlt
Érzékeny szíved, meg szünnén fújni, vitézi !
Tűzbe hozó haragod' mérsékelj; 's férjfi, de nyájasb
Szemmel nézz, a' míg Múzsám elpengeti lantját

Dulces Scytharum reliquiae! quibus
Est prompta virtus, et Patriae decus
Defendere, et Regis salutem,
Ardua facta Patrum secutis,
Vobis, salubri carmine ludimus;
Qua Buda sacrum regia per iugum
Adsurgit, ac Marti dicatos
Rákosii videt aequa campos. —
Est bellicosus gentibus insitum,
Ferrum lacertis stringere masculis,
Fidosque, confecto duello,
Ante oculos positum fovere.
Dulcedo fallit saepius otii,
Mollire durum pectus idonea.
Sica, pertinax armis domari,
Deliciis superatur Afer.
Grassantur hostes in Priami domum
Laetam choreis: moenia Dardana
Invasa, dum Troes, sepulti
Luxurie dapibusque, stertunt.

Infesta paci tempora vivimus.
 Virtute spreta, Jus sibi Fortium
 Regnum occupavit: quae reclusa est
 Scena, mares animos coronat.
 Auditis haec? O! qua fluit Ister et
 Tibiscus, et qua Dravus agit ferox,
 Savusque fluctus, per cruentum
 Laudis iter solita ire pubes!
 Desponsa vobis gloria Patriae,
 Aeternitatis sarta parat. Viri
 Estote! seu pax blandiatur,
 Sive fremant truculenta bella.

BCU Cluj / Central University Library Cluj ^{Írás.}

T u d ó s i t á s o k.

Ama nevezetes és hasznos könyv, melyet az
 előtt nem sok idővel a' maga tulajdon költségén
 köz hasznra ki bocsátott vala Száldobosi és
 Márkói Nemes Paap János Úr, sok Európai és Tu-
 dós Társaságok Tagja, nevezetessen a' Nagy Er-
 délyi Fejedelemségbéli magyar nyelv művelésére
 útát készítőknek nagy munkájú frigyelése, már
 mondók ezen könyv, melly 6 nyelveken vala ír-
 va, fogyatékján lévén, jó Urai és Alfzonyai kéré-
 sére arra határozta magát, hogy még egy ily
 forma befeljelgetéseket a' köz hasznra ki bocsás-
 son, még pedig 10 nyelven Magyar, Deák, Német,
 Anglus, Francia, Olasz, Orosz, Rátz, Tót, és Oláh
 nyelven; a' kik a' ki nyomtatottat meg akarják
 esmerni, még meg láthatják magánál az Irónál
 Pesten, az Ingenieur vagy képíró Akademiába, Eme-

ritus Professor Szabó Dávid Úrnál *Kafán*; Professor Szombati Úrnál *S. Patakon*, *Debretzenben* a' Collegumban; *Kolozsvárt* Professor Szathmári Pap Mihály Úrnál; *Enyeden* Baritz János nevű Orvosi Tudományt gyakorló Ifjúnál; *Nagy Szombathban* volt Director Zakár Úrnál; *M. Vásárhelyt* Titoknak Meltóságos Aranka György Úrnál; *Udvarhelyt* Vicarius Fő Tisztelendő Török Úrnál.

Ezen halznos Könyv Iró azt adja először tudtára a' nagy érdemű közönségnek; hogy ő már egynéhány esztendők alatt szorgalmas munkát vitt véghez egy régen várt, és igen szükséges tzéllal irt könyv ki nyomtattatása véget melyet nevez: *Az Embernek Teremtőjéhez és Gondviselőjéhez való Közelefségeink*; 4. Tom felyül fog haladni e' munka. — Követte a' többek közt az említett Iró, *Jérusalemnek*: *Betrachtung über die Religions-Wahrheiten* nevű; az egész keresztény világ előtt nagy betsű' könyvét, sőt nem tsak követte, hanem a' hol szükségesnek látta, szóról szóra írása közze is férkeztette.

Ha valaki azért valahol vagon vagy Erdélybe, vagy Magyar Országba, a' ki vagy a' megnevezett könyvet maga már Magyarra fordította volna, vagy pedig ilyen tzéllal valamit irt volna; vagy a' *Magy. Kurirnál*, vagy pedig *Pesten* azon emlékezetbe forgó Úrnál a' jövő Pünkösöd napjáig magát jelenteni méltoztassék; mért azt igéri, hogy irását is amannak ha kívánáндja által adni el nem mulattja. Akkor pedig a' Könyvnyomtató Sajtója alá szándékozik adni irását,

Pest 10. Mártzius 1798.